

2018 VENI SANCTE

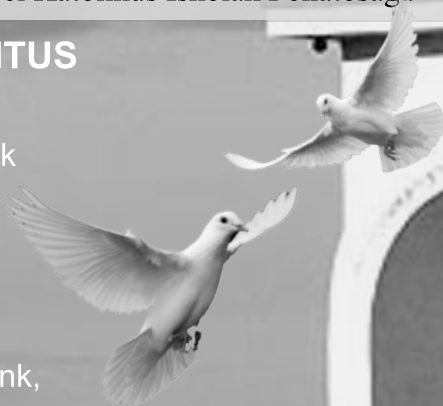
HÍRLEVÉL

Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága

5. évfolyam/3.

VENI SANCTE SPIRITUS

Jöjj, Szentlélek Istenünk,
Add a mennyből érzenünk
Fényességed sugarát.
Jöjj, szegények atyja te,
Bőkezűség Istene,
Lelkünk fényed hassa át!
Édességes vigaszunk,
Drága vendég, szomjazunk,
Édes lélekújulás.
Fáradottnak könnyülés,
Tikkadónak enyhülés,
Sírónak vigasztalás.
Boldogító tiszta Fény,
Szállj meg szívünk rejtekén,
Híveidnek Napja légy
Ihleted, ha fényt nem ad,
Emberszívben ellohad
Minden erő, minden szép
Mosd meg, ami szennyezett
Szárazságra hints vizet,
Orvosold a sebhelyet.
Simítsd el a darabost,
Melengesd föl a fagyost,
Vidd haza, ki eltévedt.
Hadd nyerjék el híveid,
Kik hitük beléd vetik,
Hétszeres kegyelmedet.
Jámbornak jutalmazást,
Engedj boldog kimúlást,
Mindörökké mennyeket!

"Mindenható Isten, mennyei Atyánk, Aki híveid szívét a Szentlélek megvilágosításával tanítod, add, kérünk, hogy ugyanazon Szentlélek segítségével helyesen gondolkodjunk és vigasztalásának mindig örvendjünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen!"

„Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.” A mélyből forrásozó lelkiség

Évkezdő lelkigyakorlatunk alapgondolata így szól: **„Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.”** Jákob álmában egy létrát látott, amelyen az angyalok le és föl jártak. Ez a létra egészen az égig ért. Azon a helyen ahol ez történt, Jákob oltárt épített, mert ott találkozott az ég és a föld. Isten Jézus Krisztusban létrát épített nekünk, hogy eljussunk hozzá. Ő az út, amelyen eljutunk az Atyához. De az úton járni kell, a létrán mászni kell. A létrát meg kell támasztani, karban kell tartani, segíteni kell egymásnak, megtartva egymás létráját. Ha az evangéliumra alapozzuk évünket, akkor sziklára állítjuk létránkat. Néhány gondolatot megosztunk a lelkigyakorlat anyagából.

„Alattad a Föld”. Az Isten adott

valami feladatot. Szilárdan állok azon a helyen ahová helyezett, a küldetésben amit rám bízott.

„Fölötted az ég”. Hová tart az életem? „Ne csak a láthatóra, hanem a láthatatlanra fordítsuk figyelmünket, mert a látható múlandó, a láthatatlan viszont örök.”

„Benned a létra”. Mit van, amit nem kaptál? Ajándék a létem, a talentumaim. Szent Pál írja: *„Dicsőítsétek meg Istent testetekben!”* Tertullian mondja: *„A test, az üdvösség sarokköve.”*

*

Az első századok keresztény atyáinál, többek közt Ninivei Izsáknál olvashatjuk: *„Törekedj bejutni bensedben levő kincstárba, akkor az égit is látni fogod.”* A mennyek országába vezető létra benned, lelkedben van elrejtve. A bűntől távolodva merülj le önmagadba, ott lépcsőket fogsz találni, amelyeken felemelkedhetsz. Az Istenhez vezető út itt a saját valóságba való leereszkedést jelenti. A bűnből kiindulva ugrunk le saját mélységünkbe. Ott találom meg azt a létrát, amelyen felemelkedhetek Istenhez. Az egyházatyák számára Jákob létrája, amelyen az angyalok felemelkednek és alászállnak, a kontempláció jelképe, amelyben

megnyílik számunkra az ég. Szent Ágoston magát Krisztust nevezi *scala nostrának*, létrának. Krisztus alászállt közénk, hogy általa mi mintegy létrán felemelkedhessünk Istenhez. Az egyházatyák a létra két tartó rúdját az Isten és az emberszeretet kettős parancsaként értelmezik. Szent Benedek a tartó rudakon a testet és a lelket érti. Isten létrát állított testünkbe és lelkünkbe, amelyen Istenhez felemelkedhetünk, amennyiben először alázatosan a mélybe ereszkedünk.

A magasból építkező lelkiiség, eszményre törekvés

Anselm Grün bencés szerzetes lelkiiségekről szóló tanulmányában írja: Ez a lelkiiség ideálokat állít eléink, amelyekre törekednünk kell, és amelyeket végül be kell teljesítenünk. Az eszményképek pozitív hatással vannak az emberre, főként a fiataloknak nagyon fontosak. Ideálok nélkül egyre maguk körül forognának, és képtelenek volnának kibontakoztatni a bennük rejlő lehetőségeket. Az eszményképek kicsalogatják a fiatalokat belső zártságukból, hogy felülmúlják, meghaladják önmagukat, és új lehetőségeket fedezzenek fel. A növekedéshez példaképekre van

szükségünk: az ember mások mintájára indul növekedésnek. A szentek jó példaképek lehetnek, mert kihívást jelentenek számunkra, és arra ösztönöznek minket, hogy önmagunkon munkálkodjunk, és fedezzük fel hivatásunkat. De nem másolhatjuk a szenteket. A szentekre nem azért tekintünk, hogy rossz lelkiismeretünk legyen, mert nem vagyunk olyan szentek mint ők. Inkább arra bátorítanak bennünket, hogy ne becsüljük le magunkat, hanem fedezzük fel személyes elhivatottságunkat, azt az egyszeri képet, amelyet Isten rólunk alkotott magának. Ismerjük meg talentumainkat, ismerjük meg önmagunkat, határainkat. Az eszményképek arra jók, hogy felfedezzük önmagunkban azokat a lehetőségeket, amelyeket Isten ajándékozott nekünk. A lelkesedés erő, amely segíti a fiatalokat, hogy önmaguk fölé nőjenek, képességeiket fejlesszék, bővítsék. Ha nincsenek lelkesítő eszményeik, belebetegednek. De nemcsak az ifjaknak van szükségük példaképre, hanem minden embernek maga elé kell vetítenie, mivé is akar válni.

A Biblia nagy alakjai és a szentek hihetően hirdetik a keresztyénség eszményeit. De ettől is fontosabb,

hogyan élünk ma az egyházban, vonzóan éljük-e meg hitünket.

Akkor van probléma, ha az ideálok elveszítik a kapcsolatot saját valóságunkkal. Vannak emberek, akik olyan magas ideálokat állítanak maguk elé, amelyeket soha nem érhetnek el. Hogy ne kelljen belenyugodniuk a kudarcba, elfojtják saját valójukat, és az eszménykép-pel azonosulnak, ami megosztottsághoz vezet. Vakok lesznek saját valóságukkal szemben. a megosztottság azt eredményezi, hogy két szinten kezdenek el élni, melyeknek többé semmi köze egymáshoz. Így alakul ki a farizeusi vallásosság.

Isten azt mutatja meg a Bibliában, mire vagyunk képesek, ha ráhagyatkozunk Lelkére. Ráhagyatkozunk Jézus Krisztusban megnyilvánuló könyörületességére. A magasból építkező lelkiség veszélye abban áll, hogy elhisszük, Istenhez saját erőnkől is eljuthatunk. Saját erőlködésünkkel azonban nem érhetjük el Istent. Egyedül Isten kegyelme alakíthat át bennünket.

A mélyből forrászó lelkiség

A Biblia soha nem tökéletes és makulátlan embereket állít elénk a hit példaképeiként. Épp ellenkezőleg, olyan embereket, akik a mélységből kiáltanak Istenhez. Jézus

példabeszédeiben megjelenik ez:

A farizeusról és a vámosról szóló példabeszédben látjuk, hogy az összetört, megsebzett szív nyílik meg Istennek. A vámos, aki felismeri saját bűnét és tudja, hogy nem tudja helyrehozni a jogtalanságot, kétségbeesésében könyörög, és megigazulást nyer. A farizeus ön-maga érdemeivel dicsekszik, és Isten nem ad neki kegyelmet. A szántó-földben elrejtett kincsről szóló példabeszédben azt mutatja meg Jézus, hogy kincsünket, saját lényünket, azt a képet, melyet magának alkotott rólunk, épp a földben, a humusban találjuk meg (Mt. 13.44). *Humus-humilitas = alázat.* Ha rá akarunk találni a kincsré önmagunkban, először be kell piszkítani a kezünket, le kell ásni a földbe. Az igazgyöngyről szóló példabeszédben a gyöngy Krisztus képe bennünk. A gyöngy a kagyló sebében nő ki, ezért csak akkor találjuk meg a kincset önmagunkban, ha elérjük bensőnkben sebeinket. Ott növekedhet a kapcsolat Krisztussal, ahol erőnk végére jutottunk, ahol nincs más hátra, mint hogy megadjuk magunkat. Jézus példabeszédeiben rávilágít, hogy a gyengék és a szegé-

nyek a kiválasztottjai. A gazdag, aki-
nek mindene megvan, amit csak
akar, saját túlzott fontossága tuda-
tának esik áldozatul. Isten kiváltkép-
pen az elveszett lényt veszi pártfo-
gásba. A tékozló fiúról, az elveszett
báránnyól szóló példabeszédet jól is-
merjük. Ott nyílik meg az isteni kegye-
lem előtt, ahol semmije nincs.

Jézus élete mint tanítás

Jézus istállóban születik, nem pa-
lotában. Nem fővárosban akar világ-
ra jönni, hanem vidéken. A ben-
nünk lévő jelentéktelenben
születik meg. C.G.Jung
hangsúlyozza, hogy
mi csak istálló va-
gyunk, amelyben
isten születik. Ben-
sőnk olyan piszkos,
mint egy istálló. Nem tu-
dunk semmit felmutatni Isten-
nek. Jézus megkeresztelkedésekor
a Jordán vize csordultig van azoknak
az embereknek a bűnével, akiket ott
János megkeresztelt. Az emberek bű-
neinek közepén állva, megnyílik a
mennyei, és Isten megszólal: *"Te vagy
az én szeretett fiam"*. Akkor élhetjük
ezt át, ha Jézushoz hasonlóan hajlan-
dók vagyunk alámerülni, megállni saját
vétkünkben. Jézus kereszthalálával
alászáll a halál országába. Alászáll
a poklokra, a megváltás művét kiter-

jeszti mindenkire. Aki minden kommu-
nikációtól el van zárva, ahol magá-
nyos és elszigetelt. Ott fogja Jézus
kézen az embereket, és emelkedik
fel velük az életre. Origenész szerint
Krisztus leszállt lelkünk árnyékvilágá-
ba. Ez gyógyító eseménynek számít.
Lelkünk mélye megvilágosodik, Krisz-
tus megérint, életre kelt. Ha Krisztus-
sal fel akarunk emelkedni az Atyá-
hoz, először le kell szállnunk vele a
földre, az e világba, a saját emberi
valónkba. A mélyből forrászó lelki-
ség klasszikus kifejezése az Őske-
resztény himnusz, amelyet Szent
Pál a Filippieknek idéz:

*„Kiüresítette önmagát, szolgai
alakot öltött, és hasonló lett az
emberekhez. Megalázta magát és
engedelmes lett mindhalálig, ezért
Isten felmagasztalta. (Fil.2.5)*

A megváltás lényegét az emberi
létbe való alászállásban és az egek
fölé emelkedésben látjuk. Ez Isten
szeretetének kifejeződése. Krisztus
önkiüresítése (kenóízisa) minden
Krisztusi cselekedet mintája. Pál
apostol olyan magatartásra buzdít
bennünket, amely Krisztus alászáll-
lásában fejeződik ki: *„Ugyanazt a
lelkületet ápoljátok magatokban,
amely Krisztus Jézusban volt.”*

Szent Vazul számára az alázat az
„ismerd meg önmagadat” jelszóban
foglalható össze. Origenész szerint
az alázat maga az az erény, amely
minden más erényt magában foglal.

Szent Benedek számára az alázat nem elsajátítható erény, hanem tapasztalat, amelybe belenő az ember. Szerinte az alázat Isten valódi megtapasztalásának előfeltétele és önmagunk megtapasztalása Isten megtapasztalásában. Az alázat vezet el az embert eleveniségnek, erejének, az Isten Lelkétől formált életének örömére. Az alázat útjának célja tehát nem az ember megalázása, hanem felmagasztalása, átalakítása a Szentlélek által. *„Mindaz, aki magát felmagasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, felmagasztalják.” (Lk.18.14)* Tertullianát már idéztük: *„A test az üdvösség sarokköve.”* Emberek vagyunk, nem angyalok. Jézus Krisztus maga is testté lett. Érzelmeknek és szenvedélyeknek kiszolgáltatta épp a test az üdvösség sarokköve. A magasból építkező lelkiség gyakran a test megkerülésével akar Istenhez eljutni. Legszívesebben felülemelkedne minden testiségen, mint az angyalok. Istenhez vezető utunk azonban a testen át vezet. A test az üdvösség sarokköve. E sarokvas nélkül nincs megfordulás. Akkor élünk helyesen, ha párbeszédet folytatunk szenvedélyeinkkel, betegségeinkkel és sebeinkkel. Meg-

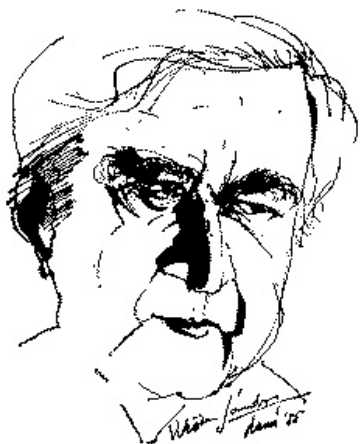
kérdezhetjük tőlük. Mit akar általuk közölni velünk Isten, és hogyan akar elvezetni bennünket életünk elrejtett kincséhez. Csak akkor találhatjuk meg a kincset önmagunkban, ha bemászunk saját *„toronyunkba”*

Ahol tehetetlen vagyok, ott vagyok mindenestől Istenre utalva. Ott kezdek személyes kapcsolatot Istennel, ahol kapitulálok előtte, ahol belátom; saját erőmmel nem tudom kihúzni magam a mocsárból, nem tudom jobbra tenni magamat. Ott sejtem meg, ki az Isten és mi a kegyelem.

Párbeszéd az érzelmekkel

Érzelmekben, szenvedélyekben Isten szól hozzánk. Csak akkor fedezzük fel a képet, amelyet Isten rólunk alkotott magának, ha figyelünk rá. Nem szabad alábecsülni érzelmünket, mert mindegyiknek van valami értelme. A magasból építkező lelkiség úgy tekinti a szenvedélyeket, mint amit le kell győzni, meg kell haladni. A helyes hozzáállás nem az, ha elfojtom dühömet, hanem párbeszédet kezdek vele, hogy felfedezzem magamban azt a képet, amelyet Isten magának rólam alkotott.

Weöres Sándor: A vágyak megszelídítése

Ne mondj le semmiről: mert ki arról lemondott, abban elszáradt. De kívánságaid rabja se legyél. Visszafojtott szenvedélyekkel vánszorogni éppoly keserves, mint szabadjára eresztett szenvedélyek közt morzsolódní. Ha vágyaidat kényezteted: párzanak és fiadznak. Ha vágyaidat megöölöd: kísértetként viszszaajárnak. Ha vágyaidat megszelídítet: igába foghatod őket és sárkányokkal szánthatsz és vet-hetsz, mint a tökéletes hatalom maga. Legtöbb ember, ha véletlenül megpillantja saját mélységének valamely szörnyetegét, irtózáttal visszalöki a homályba; ezentúl a szörny még nyugtalanabb és lassanként megrepeszti a falat. Ha meglátod egyik-másik szörnyedet, ne irtózz és ne ijedj és ne hazudj

önmagadnak, inkább örülj, hogy felismerted; gondozd, mert könnyen szelídül és derék háziállat lesz belőle.

Jó és rossz tulajdonságaid alapjában véve nincsenek. Ápolat tulajdonságaid jók; becézett, vagy elhanyagolt tulajdonságaid rosszak. Isten nem véletlenül ültette belénk ezeket a vágyakat. Ezek nélkül üres és értelmetlen lenne az életünk. Sokkal inkább az öncélú, önpusztító, másokra kártékony vágyakkal van gond.

Csaba testvér sikerképlete

1. lépés: Felkészülés

Csaba testvér elfogadta a múltat, s bosszú helyett inkább a segítség felé fordult. Több ezer gyerek köszönheti neki, hogy nem kallódott el, hogy a testvér megteremtette a feltételét egy jobb élet kibontakoztatásának. Több száz felnőtt köszönheti neki lelki táplálékát, hiszen rendre tájékoztatja a külvilágot a házaiban zajló eseményekről, megnyugvást hozó elmélkedéseiről. Rendkívül szelíd és sokat dicsér, emellett pedig hálás Istennek azért az életért, amit élhet. Szorongás és mélabú helyett derűs és bizalommal tekint a jövőbe. Sokszor megy elébe a helyzeteknek, amit mi sem bizonyít jobban, hogy nemhogy húsznál több,

de talán egyetlen ilyen kaliberű árvaház sem lenne Erdélyben, ha ő nem fog bele. Szóval keresi az új helyzeteket és rendre kilép a komfortzónájából, hiszen úgy vallja, a fejlődés a kemény munkán át vezet. Ismeri magát és felelősségteljesen neveli a gyerekeket. Sajátos és hatékony módszerei nyomán eltűnt az erőszak és az agresszió az árváiból.

2. lépés: Fenntartás

Tudását és tapasztalatát nap, mint nap bővíti, s a 94 éves Antal atyát hozza példaként, aki a mai napig minden nap megtanul egy verset, s saját írásai megvitatására 60 fős társaságot hív meg ebéddel egybekötött elmélkedésre. Fegyelmezett,

eltökélt, kitartó, s a végsőig türelmes. Ezt a hatalmas, sok-sok embert érintő „projektet” nem is lehetne másként egyben tartani. Az atya feltétel nélkül hisz a Jóisten által teremtet világban, élvezi az életet, s ezt a jóérzést, ezt a nyugalmat szeretné átadni az embernek a szorongásuk helyett.

3. lépés: Formálás

Csaba testvér rugalmasan áll hozzá az élet változásaihoz, sőt, elébe megy a dolgoknak. Szívóssága és fejlődési hajlandósága segíti hozzá, hogy újra és újra kezdje. Hatékonyan képes menedzselni a konfliktusokat és levonja a tanulságokat, melyeket beépít a szokásai közé.

4. lépés: Feldolgozás

Elégedett életével, s az apró, vagy nagyobbacska sikereket meg tudja ünnepelni. A hozzá közel állókat mindig értesíti a házakban történt eseményekről, ünneplésre méltó eredményekről. Tudását, életszemléletét átadja mindazoknak, akik nyitottak rá. Rendkívül inspiratív személyiség. Új céljai mindig újult erőt biztosítanak neki, így nem válik feszültté vagy kiüresedetté.

„Bízzál mindig Istenben, de előbb kösd meg a tevét –

mert Istennek nincsenek más kezei, csak a tied.”

„A nevelés az élet szolgálata” –

így fogalmazta meg Josef Kente-nich atya az organikus pedagógia mottóját, amit mi is igyekszünk a Váci Egyházmegye intézményeiben művelni.

Azért dolgozunk, amit a nagy nevelők már előttünk sokféleképpen megfogalmaztak, de talán Karácsony Sándor gondolatai fejezik ki a legtalálóbban a céljainkat: Tanuljunk, és tanítsuk meg a ránk bízottakat

- egészségesen igényelni,
- jó kedvvel segíteni,
- értelmesen szolgálni,
- önfeláldozóan cselekedni és
- áhítatosan szeretni.

De mit is jelent az, hogy organikus nevelés? Hogyan is szolgáljuk az életet?

A természetben tapasztalható élet növekedését tekintjük mintának. Minden eljárásban az élet eleven-ségét, az egészséges növekedést, az egész személyiség kiteljesedését szolgáljuk.

Érzékelés-kapcsolatot tartunk a legfontosabb életfolyamatokkal, a vál-

tozásokkal, és ezekből kiindulva a szerves növekedést támogatjuk. Nem sürgetünk, nem kényszerítünk, hanem a keretekkel és a vezetéssel is a belülről fakadó, saját tempójú kibontakozást gondoljuk.

Ezért lesz számunkra nagyon fontos a közösség teremtése, a kötődések ápolása, a családi életre nevelés, az érzelmi intelligencia fejlesztése, az élményeken és tapasztalatokon alapuló tanítás, a személyiségformáló szöveges értékelés, az életképes nyelvtudás, a személyes Istenkapcsolatig vezető hitéleti nevelés.

Miért hatékony? Mert:

- Korszerű, de nem korhoz ragadt.
- Prófétikus és zseniálisan egyszerű.
- Az egész ember kiteljesedését szolgálja.
- Tapasztalatokon nyugszik, és a legmodernebb kutatások eredményét ötvözi *úgy, hogy szóhoz jut a Lélek, a nagy nevelők tudása, és a szentek példája egyaránt.*
- Szemléletmódot nyújtva az újkori élet új problémáira válaszol.
- Az élet által vezérelt folyamat – *a mindennapokon át vezet, az emberben lévő eredeti személyiséget formálja ki.*
- Világnézettől függetlenül eredményes, *ugyanakkor mélységesen ke-*

resztény gyökerű.

- Hosszú távú nevelési célokat valószínűsít meg, mégis „itt és most” elérhető eszköztárat kínál.

- Az „eszme és az élet násza”, hiánypótló híd

- tudomány és tapasztalat
 - hit és élet
 - egyén és közösség
 - elmélet és gyakorlat
 - törvények és szabadság
 - hagyomány és eredetiség
- között

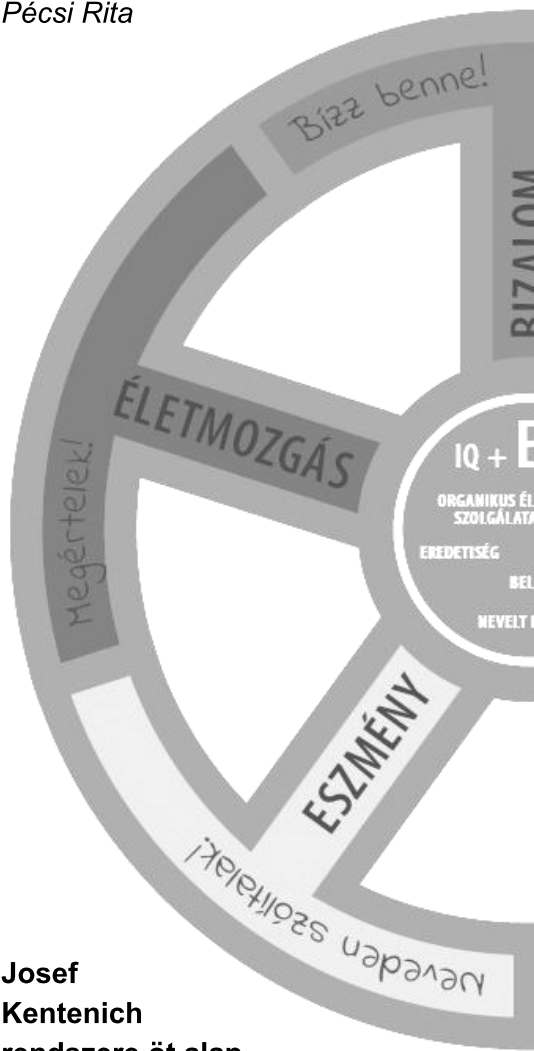
Olyan szemléletmódot szeretnénk tehát magunkban és a növendékeinkben kiművelni, amely a kapcsolatainkban tud meggyökerezni és nem a virtualitás felé sodor. Amely érzékennyé tesz a saját magunkban és a környezetünkben zajló növekedés iránt, amely bizalomból nyeri az erejét, és ennél fogva képes a nyertes megoldásokra. Amely felfedezi, hogy a szövetségi szintű elköteleződésekben képes a legjobban kibontakozni. Amely a saját és a közösségi eszmény felfedezésére sarkall, és erre igent mondván találja meg eredetiségét.

Valóban boldog az az ember, aki képes ezt a nevelési szemléletet működtetni, mert Életet teremt.

„**Alattunk a föld**” – álljunk meg két lábbal rajta. „**Fölöttünk az ég**”, - ne téveszszük szem elől, hogy hová tartunk, és hogy Ki az,

Aki a növekedést adja. Ám „**Benünk a létra!**” – ez az új tanévünk lehetősége, használjuk, segítségük egymást abban, hogy az égig elérjünk! *Veni Sancte Spiritus...*

Pécsi Rita

Josep

Kantenich

rendszere öt alap-

érték köré rendeződik, ame-

lyek mint a kerék 5 küllője,

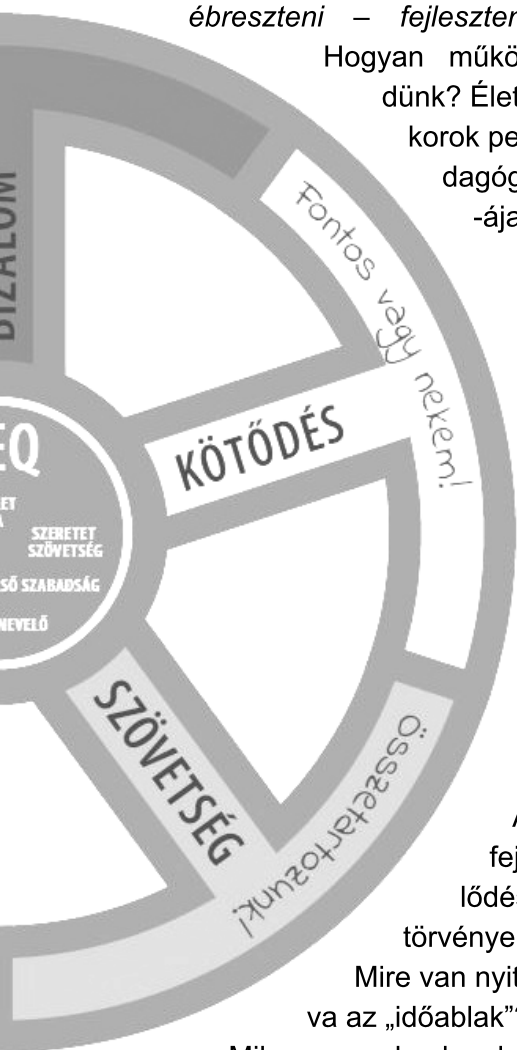
mozgásba lendítik, a kiteljesedés felé viszik a személyiséget.

A küllők rövid magyarázatai:

ÉLET-MOZGÁS – Megértelek!

*kíváncsiság – nyitottság, elémenni –
motiválni/ösztönözni – támogatni –
megismerni – képessé tenni – fel-
ébreszteni – fejleszteni*

Hogyan működünk? Éle-
törvények pe-
dagógia-
ja

A
fej-
lődés
törvényei.

Mire van nyit-
va az „időablak”?

Miben vagyok a legele-

venebb?

BIZALOM – Bíz benne(m)!

*értékes vagy – bízni – rábízni – ki-
nézni belőle – megbízhatónak lenni*

Léggör – a rend keretei és a sza-
badság egysége, bizalom, tekintély,
döntésképeség

KÖTŐDÉS – Fontos vagy nekem!

*megtartani – meggyökerezni – oda-
fordulni – értékelni – örülni neki*

A belső szabadságot nyújtó meg-
tartó, biztonságos kötődések kiala-
kulása. Szabad igen az építő kap-
csolatokra. Társas intelligencia.

SZÖVETSÉG – Összetartozunk!

*az adományok és a szív cseréje –
szívembe írtalak – elkötelezettség –
kiegészítő egység*

Minőségi kapcsolatokban élni. Ké-
pessé és késszé tenni a személyt a
természetes és a természetfölötti
szövetségre. Hitéleti nevelés. Csalá-
di életre nevelés, párkapcsolat, el-
köteleződés. A barátság, a szeretés
iskolája. Kiegészítés és egység.

ESZMÉNY/ EREDETISÉG –

„Neveden szólítalak!”

*növekedni – kiteljesedni – tájéko-
zódni – Isten örök, különleges terve
velem*

Ki vagyok, kivé válhatok? – Igen az
„Én” legboldogabb formájára; Tehet-
ség, adottságok, készségek = az
„én” legnagyobb **LEHETŐSÉGE**

*„Kövesd a szíved dalát!” „Kösd a
szekeredet egy csillaghoz!”*

A KERÉKAGY –

Szilárd, szabad, eredeti személyiség!
*belső szabadság – identitás – nevelt
nevelő – szeretetszövetség – érzel-*

ALAPÍTÓ OKIRAT

Krisztus Király Római Katolikus Általános Iskola
Dunakeszi

Az Úr 2018. esztendejében Őszentsége Ferenc pápa regnálása alatt, amikor a Váci Egyházmegyét főtisztelendő Dr. Beer Miklós püspök úr kormányozza, a Dunakeszi egyházközségeket Szádoczky Károly, Kecskés Attila, Kozsuch Zsolt plébánosok vezetik.

Dunakeszi polgármestere Dióssi Csaba.

A Váci Egyházmegye, érzékelve az idők jeleit, és látva Dunakeszi város fejlődését, az Önkormányzat vezetésével egyetértésben úgy döntött, hogy katolikus általános iskolát indít a városban
2018. szeptember 1-jén.

A dunakeszi katolikus közösségnek 1720-ban már létezett iskolája. Az intézmény 1897-ben új épületet kapott, mely 1907-ben emelettel bővült. 1923-tól a Miasszonyunkról nevezett Kalocsai Szegény Iskolanővérek tanítottak az iskolában, melyet 1948-ban államosítottak.

Az iskola épületét a Váci Egyházmegye állami támogatásból és saját költségén fejleszti és újítja fel.

Az intézmény fenntartója a Váci Egyházmegye.

A fenntartó az induló iskola igazgatását Deézsiné Telek Ágnesre bízta.

Szolgáljon ez az épület és a benne folyó képzés Isten dicsőségére és az emberek javára. Terjedjen általa a békesség evangéliuma. Szolgálja a város kulturális fejlődését, az evangelizáció ügyét.

Dunakeszi, 2018. szeptember 1.

Dr. Beer Miklós
váci püspök

Június 1.-én Tedeumot ünnepeltünk. Az egyházmegye iskoláiból 1200 diák és tanár adott hálát az elmúlt tanévért, és köszöntötte Beer Miklós püspök urat 75. születésnapján. Csodálatos koreográfiával, tánccal, közös énekkel, szentmisével ünnepeltünk. Most idézzük vissza az Egy város nem elég c. elmélkedést, amelyet Budaházi Árpád színművész tolmácsolásában hallhattunk.

Egy város nem elég

Ha meg akarsz hódítani egy várost Krisztus szeretetének, ha át akarsz alakítani egy települést Isten országává, készíts először számvetést.

Gyűjtsd össze barátaidat, akik úgy gondolkodnak, mint te, egyesülj velük Krisztus nevében, és kérd tőlük azt, hogy Istent tartsák mindennél előbbre valónak.

Aztán köss velük szövetséget: ÍgérjeteK egymásnak örökké tartó és állhatatos szeretetet, hogy így a világ Hódítója mindig köztetek legyen, s ő legyen vezéreteK.

S miután éneKek így megsemmisült a szeretetben, minden lépéseKeket irányítsa, minden könnyeteket törölje le, minden örömből mosolyogjon rátoK a Szép Szeretet Anyja.

Ezután mérd föl a várost. Keresd meg lelki vezetőjét, és menj el hozzá barátaiddal. Fejtsd ki előtte tervedet és ha nem ért veled egyet, ne tégy egy lépést sem, mert mindent tönkretehetsz.

Ha tanácsokat és útmutatásokat ad, fogadd azokat parancsként, és tedd jelszóvá magad és társaidd száma-ra. Fejezd ki odaadásodat, hiszen ezt parancsolta Krisztus, és ajánld föl segítségedet, lelki támogatásodat nehéz feladatának ellátásában.

Fordulj aztán a legszerencsétlenebbek, a rongyosok, elhagyottak, az árvák, a foglyok felé. Anélkül hogy megpihennél, siess tieiddel, és látogasd meg a bennük élő Krisztust, vigasztald meg őket és tárd föl előttük, hogy Isten szeretete közel van hozzájuk és gondot visel rájuk. Ha valaki éhes, vigyél neki enni, ha mezítelen, öltöztess föl. Ha nincs élelmed, vagy ruhád, kérj hittel az örök Atyától, hiszen minderre Fiának, Krisztusnak van szüksége, akit szolgálni akarsz minden emberben.

Ő meg fog hallgatni téged. A szük-

séges dolgokkal megrakodva járd be az utcákat, menj fel az emeletekre és le a pincékbe, keresd Krisztust a nyilvános helyeken és az otthonokban, az állomásokon, a vonatokon, a nyomornegyedekben, és kedveskedj neki mindenekfelett mosolyoddal.

Aztán ígérj neki örök szeretetet, hogy ahová Te nem juthatsz el, érjenek el imáid és fájdalmaid, egysülve az oltár Áldozatával.

Ne hagyj senkit egyedül és ne légy szűkmarkú ígéreteiddel, mert a Mindenható nevében jársz. Amíg te örömet szerzel az Úrnak testvéreidben, Isten gondolni fog arra, hogy mennyi ajándékokkal töltsön el téged és társaidat.

Osszátok meg ezeket az ajándékokat egymással, hogy a fény ne hunyjon ki, és a szeretet ne apadjon el.

Ha cselekedeteid elkötelezettséget sugároznak és beszédedet bölcsesség hatja át, sokan fognak követni. Oszd fel különböző csoportokra ezeket az embereket, hogy - mint a kovász - átjárjátok a várost, amelyet alá akarsz aknázni szeretettel. Aztán folytasd tovább...

És ha a harcnak ára van, tudd, hogy épp itt van a siker titka, és az, aki belülről sürget téged, a vérével fizetett.

Bocsáss meg, és imádkozz azért,

aki rossz szemmel néz rád, mert ha nem bocsátasz meg, te sem fogsz könyörületre találni.

Ezt kell tenni egy várossal, egészen a győzelemig, tehát addig a pontig, ahol a jó győzelmet arat a rossz fölötte, és Krisztus rajtunk keresztül ismét kimondhatja:

„Legyőztem a világot.”

De egy Istennek, aki minden reggel meglátogat, ha akarod, egy város túl kevés. Ő az aki a csillagokat alkotta, aki irányította a századok sorát. Hangolódj rá és tekints távolabbra: a hazádra, minden ember hazájára, a világra.

Ezért legyen minden lélegzeted, minden mozdulatod, minden pihenésed és aktivitásod.

Ha odaát megérkezel, meglátod, mi az, ami igazán ér valamit, és megkapod jutalmadat szereteted mértéke szerint.

Cselekedj úgy, hogy abban az órában ne kelljen megbánnod, hogy túl kevésbé szeretted.

Chiara Lubich

Isten kezei

Egy mester utazott tanítványával, akinek az volt a feladata, hogy gondoskodjon a tevéről. Egyik este, amikor megérkeztek egy fogadóhoz, a tanítvány, mivel nagyon fáradt volt, elfelejtette megkötni az állatot. „Istenem – imádkozott lefekvés előtt –, *kérlek vigyázz a tevére: rád bízom.*”

Másnap reggel a teve eltűnt. „Hol van a tevéem?” – kérdezte a mester. „Nem tudom – válaszolt a tanítvány –, *kérdezd meg Istentől! Tegnap este annyira fáradt voltam, hogy rábíztam a tevét. Nem az én hibám, ha elszökött, vagy ha ellopták. Megkértem az Istent, hogy vigyázzon rá. Ő a felelős. Te mindig arra buzdítasz, hogy legyek teljes bizalommal Isten felé, vagy nem?*”

„Bízzál mindig Istenben, de

előbb kösd meg a tevét – válaszolt a mester –, mert Istennek nincsenek más kezei, csak a tied.”

„Megteremtettek”

Egy szent ember a városban sétálgatva összefutott egy szegény, rosszul öltözött kislánnyal, aki alamizsnát kéregetett. Gondolatát

Isten felé fordította ezekkel a szavakkal: „*Isten, hogyan engedhetsz meg ilyesmit? Kérlek, tegyél valamit!*”

Este a híradó halottakat, nyomorult gyerekeket és háborúkat mutatott. Akkor a szent ember újra imádkozott: „*Istenem, mennyi nyomorúság. Tegyél valamit!*”

Éjszaka volt, mikor Isten megszólította: „*Én már valamit meg tettem: megteremtettek.*”